

ללא סדרה אין שפה
ומה כאשר סדרה, יצירה אחת היא*

התערוכה "חומרי סדרה" מבקשת להבהיר את המשמעויות של סדרה כהליך עבודה בו כל יצירה עומדת לעצמה לעומת 'סדרה' המהווה יצירה אחת. עמדתו של האמן היא הקובעת בשאלה זו ואנו משתתפים באופן פעיל בהבנתה של היצירה ובהקשריה, אם הקשרים וקשרים פנימיים ביצירתו של האמן זמני עשייתה ותקופותיה, ואם עבודות שהן הומאז'יות המוקדשות, אם לתימה ואם לאמן אחר מתחום יצירה אחר או לתנועה אמנותית, וכל נושא שעולה בדעתו של האמן. ככל שאנו מנתחים את מכלול המרכיבים ביצירה אחת, נושא, טכניקה, צורניות, צבעוניות וכו', כך אחד המרכיבים הינו השאלה אם יצירה היא אחת שלמה לעצמה או היא מרכיב במכלול שלם.

תערוכה זו אינה עוסקת בריבוי אלא בדגש על יצירה רבת חלקים שהיא אחת בכל מובן, בהבדל מזו שניתנת לפירוק. מאחר שפעולת היצירה היא בעיקרה תהליך המתבקש ומתגבש מהשפה הפלסטית הנעשית באופן כמו-סידרתי, כרונולוגי ברצף הכולל את הפעולה שנעשתה לפנייה וזו שתיעשה אחריה, ובתוך כך מסומן מושג הזמן.

מיכה אולמן, בשלשה פסלי זכוכית בנושא "בית" שאף אם נעשו זה לצד זה ברצף עוקב, כל אחד מבין השלושה עומד בזכות עצמו ומייצג את המשמעות המלאה של בית. כאשר מרבית מפסליו של אולמן העשויים בחלקים מהווים עבודה אחת. דווקא זו הניתנת לפירוק מוצגת בתערוכה. בנוסף, מוצגת יצירה אחת על נייר מהסדרה "כלים שלובים" המורכבת מארבעה חלקים.

אפרת נתן מציגה את "גשרי הירדן", 24 צילומים מתוך מיצג שביצעה ב-1975 כל אחד מהצילומים מראה שלב נתון זמן במיצג. כל הצילומים יחד מראים את השתלשלות הפעולות.

מיכאל גיטלין מוצג בתערוכה ביצירות הנובעות זו מזו עד למיצוי והן עומדות בפני עצמן.

תמר גטר מציגה עבודה אחת מתוך מערך של שש סדרות העוסק בנושא אחד בהיבטים שונים הקשורים זה לזה.

מלאכי סגן-כהן מציג שלוש קונסטרוקציות פיסוליות הכרוכות במהלך עשייה אחד.

משה גרשוני ביצירתו כמו בזו של מיכה אולמן או של תמר גטר אנו מחויבים לעמדתו של האמן באופן שאינו ניתן לערעור, או הפרה או שינוי בכוונתו הראשונית והמכוננת. אף שאלת השימור עולה כאן כאשר השוק, שוק האמנות צריך לדבוק בעמדה זו ולהכירה. יתרה מכך, אספנים ומוזיאונים דואגים לחבר יצירות שהופרדו ועל ידי כך מחבלים בתימטיקה של האמן, ובכוונתו הבסיסית, וכנגד כך כוונתנו היא להחזיר את היצירה לקדמותה, למקוריותה, ולמקורותיה.

דרורה דומיני מציגה את הסדרה ההומוגנית שנבעה מההתרחשות הבלתי נתפשת כלפי התצפיתניות באירועי השביעי באוקטובר. היא מהות אחת אירועית אך, כל יצירה עומדת לעצמה כמייצגת.

כך, עבודות הרישום של **ישראל קבלה** שנעשו לאחר השביעי באוקטובר שעשויות להתבהר כיצירה מלאה אחת בבחינת התקופה.

וכדי לסכם, או לאתחל את הבעייתיות בנושא הסדרתיות מוצגת בקומה השנייה של הגלריה העבודה של משה גרשוני "אני יודע" כאשר כל אות היא ציור וסך כל האותיות/הציורים הם עבודה אחת בלתי ניתנת לפירוק.

השאלה העולה מן התערוכה הזו נוגעת ישירות בהבנתו ודגשיו של האמן עצמו את יצירתו שלו. ואת ההערכה, הכבוד הזה אנו רוחשים לו.

- נעמי גבעון

*פרטי היצירות המוצגות בדף התערוכה